Český zápas

Týdeník Církve československé husitské

Ročník: 94

číslo: 13

30. března 2014

Cena: 8 Kč

Duchovní obnova husitské mládeže

O víkendu na přelomu února a března 2014 se v Brně, v církevním penzionu Zahrada, uskutečnila první duchovní cvičení pro mládež v novodobé historii CČSH. Jedinečný program, přizpůsobený potřebám cílové skupiny, si připravil a duchovními cvičeními nás provedl brněnský bratr biskup Juraj Jordán Dovala. Celkem dvacet mladých lidí se zde setkalo s cílem prohloubit svou víru, ukotvit své duchovní směřování a zažít jedinečnost a sílu společenství po Bohu žíznících lidí podobného věku.

„Exercicio“, latinské slovo, které znamená „cvičení, procvičování“, je odvozeno od slova *„exercere“*, které se skládá z předpony *„ex“* a slovesa *„acere“* – doslovný význam tohoto slova je tedy „ukáznit se“. V církevní tradici se pojmem *„exercicie“* nazývá činnost, kterou není posilována tělesná schránka a svalová hmota, což by mohl význam slova evokovat, ale náš vnitřní duchovní člověk. Praxe duchovních cvičení se vine dějinami od dob církevních otců až dodnes, kdy je znovuobjevována a těší se vzrůstající oblibě mnoha křesťanů i hledajících. Je zřejmé, že čím dál tím více lidí v dnešní hektické a hlučné době cítí potřebu ztišení se, kontemplace a duchovního růstu. V naší církvi je pojem duchovních cvičení už také celkem zaběhnutý, neboť se tato několikadenní setkání věřících, toužících po prohloubení svého duchovního života, konají napříč diecézemi již více než deset let, a to zpravidla v půstu a adventu. Tradiční ignaciánská duchovní cvičení, se kterými se členové naší církve mohli setkat, spočívají v dodržování *silentia*, které je prokládáno výkladem textů z Písma a z nich vycházejícím praktickým návodem, jak duchovní cvičení prožívat, jak se soustředit na přítomný okamžik, jak si uvědomovat Boží přítomnost, „hledět na Krista“. Výjimkou, kdy je možné při ignaciánských exerciciích mluvit, jsou osobní rozhovory, při kterých mají účastníci možnost rozebrat s exercitátorem konkrétní duchovní problém, učinit osobní zpověď apod. Naše víkendová duchovní obnova v Brně nebyla vedena tak přísně, *silentium* bylo nařízeno pouze v rámci jednotlivých bloků meditace, takže po zbytek času jsme si mohli povídat, vzájemně se poznávat a sdílet své životní příběhy víry. Také program meditací byl veden velmi rozmanitě – od klasické křesťanské meditace slova *„maranatha“* nebo „buď vůle Tvá“ přes procvičování soustředění se při pohybu, po meditaci zpěvem… Výklad – neboli návod, jak se modlit, meditovat, kontemplovat, soustředit se na Boží přítomnost a tím rozvíjet svůj duchovní život, byl podáván velmi srozumitelně a jeho shrnutí je prosté. Stačí spočívat každý den před Bohem, hledat ho potichu v sobě, kolem sebe, uvědomovat si jeho přítomnost, protože on je s námi vždy, každý okamžik, jen my často nejsme schopni ho v ruchu světa postřehnout a vnímat. Když se

na toto zaměříme, začneme si všímat ve svém životě i jeho štědrých darů, kterými nás neustále obdařuje, a pochopíme, že (a jak velmi) jsme milováni, a náš život se tak stane šťastnějším a jeho prožívání bude naplněné. Poselstvím této víkendové akce není jen uvědomění si, že Boha můžeme poznávat a vnímat ho v každodenním životě, ale také připomenutí, že Duch Kristův v naší církvi je živý. Je přítomen v každé bytosti, žije v každém z nás. A to, že se naše mládež chce účastnit nejen zábavných celocírkevních či diecézních setkání, ale že si je také vědoma potřeby rozvíjet svůj duchovní život a že je ochotna na tom pracovat, je krásným znamením, že sedmileté období duchovní obnovy CČSH, které bylo v roce 2012 vyhlášeno, je v plném proudu. Bohu díky za to, že „činí něco nového a už to raší“.

K. Mlýnková

O odvaze k pravému půstu (Iz 58,9–10)

Je to už pěkná řádka let, když jednoho sobotního únorového, a tudíž mrazivého rána mi vytanuly na chvíli dvě věci. Jednak že je nejvyšší čas připravit si text epištolního čtení na nedělní bohoslužbu, a věc druhá – bylo to takové mžikové problesknutí, zákmit, vzpomínka na jeden srpnový večer v roce 1987. Na první a možná i na další pohled to ledaskomu nedává smysl a souvislost mezi mrazivým únorem a parným srpnem mu může unikat. Patnáctý únor je výroční den úmrtí vzácného člověka – Miroslava Horníčka – a možná právě to vyvolává onu spojnici mezi počátkem postního období v únoru 2005 a srpnovým večerem s Miroslavem Horníčkem v liberecké vinárně Jizerská huť v roce 1987, kde se konal první z cyklu pořadů „Přijďte k nám pobejt“ - pozdější „Doteky“. Možná tomu tak bylo tou vzpomínkou a možná také tím, že to byla slova proroka Izajáše, která mi padla do očí, když jsem otevřel Bibli v místě, které jsem si den před tím označil záložkou, abych nemusel dlouho listovat, až začnu pracovat na textu epištolního zamyšlení pro nedělní bohoslužbu. Přečetl jsem si zmíněná slova z knihy proroka Izajáše několikrát, pak jsem odložil Bibli a ještě v pyžamu jsem si udělal snídani, do magnetofonu vložil pásek s nahrávkou onoho srpnového večera a poslouchal. Poslouchal jsem a zapomněl i na snídani. Takový malý, neplánovaný půst.

Ale abych se vrátil k otázce, kde že je souvislost mezi zamýšlením se nad nedělní epištolou v únoru roku 2005, textem z Izajáše a srpnovým večerem v roce 1987? Spočívá v tom, o čem se na zmíněném setkání s Miroslavem Horníčkem v Jizerské huti mluvilo především – o vztahu člověka k člověku, o hledání životních pozitiv. O hledání a vyzdvihování toho dobrého, co v lidech je, ale také o smyslu obdarování a rozdávání se. Tedy to, o čem vlastně hovoří i zmíněný text z Izaiáše, a co mi vlastně v podvědomí vyvolalo vzpomínku na Miroslava Horníčka, člověka, který se uměl rozdat. Člověka, u kterého jsem za celá dlouhá léta našeho vztahu nezažil hrozící prst či ničemná slova.

> ***Odstraníš-li ze svého středu jho, hrozící prst a ničemná slova, budeš-li štědrý k hladovému a nasytíš-li ztrápeného, vzejde ti v temnotě světlo a tvůj soumrak bude jako poledne. Iz 58,9b-10***

My jsme si svůj život v čase rozškatulkovali mimo jiné i do různých údobí, kdy od jednoho data ke druhému se připomíná a uctívá cosi a od data dalšího k datu následujícímu zase něco jiného. Asi to tak má být, že si takto něco připomínáme a zafixováváme v paměti, aby se nám to vůbec ze života nevytratilo.

Jistě, milníky – ukazatele, nám říkají, co a od kdy do kdy – například postní období či advent trvá. Myslím si však, že důležitější než milníky a etapy je, aby se nám například zmíněný půst, postní období, advent, prolínaly celým životem. A když už tu má být nějaké ohraničení, tak ať trvá od okamžiku, kdy jsme počali rozum bráti, až do smrti.

Když už jsem zmínil půst – ve Starém zákoně jsou na toto téma minimálně dvě pasáže a lepší znalec Písma, než jsem já, jistě připomene i další. Já však mám na mysli především ten text, který jsem dal do úvodu tohoto eseje. Zaobíral jsem se tímto textem nejednou (například esej *O jhu, ctnostech a náboženství pro všední den*) a mohu konstatovat, že v kapitole, ze které je onen výňatek a má název „Pravý půst“, tak tam se nikde nedočtete, že tento půst, pravý půst, začíná němlich Popeleční středou a končí ausgerechnet Velikonocemi. Domyšleno do důsledku – chcete-li, aby nám do temných zákoutí našich životů proniklo světlo Boží lásky a soumrak našeho života nebyl k neunesení, postěme se.

Postěme se, ale především půstem od jha naší samolibosti, domýšlivosti a nestřídmosti ani ne tak v jídle, jako v pachtění se po povrchních požitcích. Mělo by nám jít o půst od hrozícího prstu falešného pocitu naší křesťanské výlučnosti, ale také o půst od ničemných slov, prázdných řečí, pomluv, drbů a marných slibů, zejména pak ničemných slov braní Božího jména i jmen bližních nadarmo.

Opakem půstu je nestřídmost a obžerství. Tato nestřídmost a obžerství – a nemusí jít jenom o jídlo, nás provází celým životem. Někoho více, někoho méně, ale nevyhýbá se to nikomu – snad jenom svatému. V kontextu tohoto pak pravým půstem nemůže být nic jiného než upřímná snaha o trvalé odříkání se zmíněných nectností po celý život, nikoliv jen ve vymezeném postním období podle kalendáře. Jsem přesvědčen, že Tvůrce spíše shovívavě přimhouří oči nad naším řízkem v pátek, než nad tím, že se sice proklamativně postíme od jídla, zatímco naše srdce svírá jho falše a naše ústa znečišťujeme ničemným slovem.

A tak přeji nám všem, abychom ani tak nehleděli na údobí podle kalendáře, ale nalézali dnes a denně stále dosti sil a odvahy k nekončícímu zápasu s naším jhem ničemných slov, naším hrozícím prstem. Je to cesta nesnadná, ale jsem přesvědčen, že správná – protože jenom tak na konci této cesty můžeme usmířeni a bez uzardění říci: „Zde jsem a zde můj počet skutků, Pane. Ty pak suď…“

Stanislav Kubín

Zamyšlení dvacáté čtvrté z knihy „Čtyřiatřicet zamyšlení“

Inaugurace rektora Univerzity Karlovy

Ve velké aule Karolina se konala 4. března inaugurace rektora Univerzity Karlovy prof. MUDr. Tomáše Zimy, Dr.Sc., MBA.

Na slavnostním shromáždění podal závěrečnou zprávu emeritní rektor prof. RNDr. Václav Hampl, Dr.Sc.; o průběhu volby rektora referoval předseda Akademického senátu PhDr. Tomáš Nigrin, Ph.D. Tradiční inaugurační projev, věnovaný lékařské a klinické biochemii, svému profesnímu zaměření, proslovil nový rektor. Jeho obor směřuje k co nejpřesnějšímu popisu nerovnováh a narušení regulací mezi protony a elektrony. *O něco podobného budu usilovat i jako rektor Univerzity Karlovy*, uvedl prof. Tomáš Zima, *půjde mně o harmonizaci vztahů v našem společenství a o prospěch univerzity jako celku i naší společnosti, jíž je nedílnou součástí.* Vyváženost prokázal pan rektor již v jednom z prvních rozhodnutí, v sestavě prorektorů a stálých členů svého kolegia. Prorektorem pro tvůrčí a ediční činnost se m.j. stal profesor Katolické teologické fakulty PhDr. Ing. Jan Royt, Ph.D., který inauguraci moderoval.

Stalým členem kolegia byl ustanoven děkan Husitské teologické fakulty Prof. ThDr. Jan B. Lášek, Dr. h. c. s pověřením pro organizaci Husova jubilea na Karlově univerzitě. Tím pan rektor dal najevo, že zastává model „úplné univerzity“, v níž podle tradice je, vedle jiných fakult, zastoupena fakulta teologická a medicínská. Inauguraci dodala lesk přítomnost pana prezidenta České republiky Miloše Zemana. V proslovu vyzdvihl význam vzdělávání pro současnou informační společnost. Vyjádřil se i k dalším otázkám akademického působení.

Naše blahopřání J. M. panu rektorovi i Karlově univerzitě: ***gratis vobis et pax a Deo Patre nostro et Domino Iesu Christo.*** (Ř 1,7) **ZK**

Půst je doba očekávání

Vážení a milí křesťané,
je toho tolik, od čeho bychom se měli oprostit, postit a přijít k Hospodinu! Především od našich lidských snah naší neproměněné duše. Našeho rozumu. Od našich plánů a vizí, představ, restrukturalizace církve, od našich snah NĚCO dělat. Měli bychom spočinout jako marnotratný syn na Božím srdci. Vnímat hlas Kristův skrze Ducha svatého.
Všechny výstavy, koncerty, aktivity jsou výborné, velmi dobré, musí se konat, ale na jedno potřebné zapomínáme. Učedníci se PTALI: Pane, co máme činit?
Půst je totiž doba OČEKÁVÁNÍ na Boha. Především. Naše dobré skutky, nejezení masa a na Zelený čtvrtek dávka špenátu z nás nečiní Boží děti. Nic proti materiálnímu půstu.
Tato postmoderní doba nás zahlcuje informacemi a jako reklama vtíravě křičí: To dělej, to si kup, tam jdi; takhle má církev vypadat. A tak děláme semináře, restrukturalizační kampaně, obnovujeme Jednotu duchovenstva, a je to dobré, ale! Máme plány, plány, plány... Parafrázuji Hamletova slova. A přitom Bůh chce: Sedni si, můj synu, k mým nohám a ztiš se. Naslouchej mému hlasu. Nech Martu, ať koná, a ty buď ponořen do mé přítomnosti, do mé lásky.
Poslouchej, co Duch praví církvi.
Poslouchej, co Duch praví tobě!
Poslouchej, co Duch říká tvému sboru, náboženské obci.
Sedni si a ztiš se. Potom budeš slyšet můj hlas.
A on tě povede a on ti přivede nové lidi. On tě uschopní.
To je moje zkušenost posledních měsíců. Plány, ty moje, ztroskotaly anebo se drží a klepou na místě; ale Hospodin mně poslal nové lidi, téměř z ulice. Ochotné naslouchat, učit se a následovat. Je stále fascinuje Kristův kříž. Víc než nás. Je stále překvapuje Boží láska. Jsou ochotni se nořit do Písma. Jsou ochotni se modlit.
Ne, není to má zásluha, Duch svatý, jestliže mu CHCEME naslouchat, bude konat.
Utišme se u Ježíšových nohou jako Maria.
Vždyť nás čekají Velikonoce, které Kristovou obětí vyřešily veliký lidský příběh nevěry, neposlušnosti, zrady a následně Božího jednání v Kristu na kříži.
Už je DOKONÁNO. My máme spočinout v této době u Ježíšových nohou a v Hospodinově srdci. A slyšet hlas, co Duch praví církvím pro tento čas. A podle toho POTOM jednat. Ne mocí (lidskou) ani silou, ale Duchem mým, praví Hospodin.
Že jsem nic konkrétního nenapsal? Ale právě v tom to je. Bůh v akci. Ne my. ***Petr Mečkovský***

Z kazatelského plánu

Čtvrtá neděle postní (Laetare)

Radujte se s dcerou jeruzalémskou a jásejte nad ní všichni, kdo ji milujete! Veselte se s ní, veselte, všichni, kdo jste nad ní truchlívali. Budete sát do sytosti potěšení z jejích prsů.
IZAJÁŠ 66,10–11

První čtení z Písma: 1. Samuelova 16,1b.6-7.10-13

Tužby postní:
2. Aby nám dal sílu sebe sama zapřít, svůj kříž pokorně nést a Krista následovat, modleme se k Hospodinu.
3. Aby upřímným pokáním a vnitřní očistou si naše srdce proměňoval, modleme se k Hospodinu.

Modlitba před čtením ze sv. Písem:
Bože, Vykupiteli, poslal jsi svého Syna, aby se stal pravým životodárným chlebem světu. Dávej nám ten chléb stále, ať žije v nás a my v něm! Svým svatým Duchem nás osviť, ať slyšíme slova Ježíše Krista, našeho Pána. Amen.

Druhé čtení z Písma: Efezským 5,8-14

Evangelium: Jan 9,1-41

Verš k obětování: Žalm 135,6a

Verš k požehnání: Jan 9,11

Modlitba k požehnání:
Bože, Vykupiteli, pomoz nám, ať svaté dary chleba a kalicha přijímáme s upřímnou zbožností a věřícím srdcem! Prosíme o to ve jménu Ježíše Krista, našeho Pána. Amen.

Vhodné písně: 52, 82, 87, 180, 245, 312, 323

O ŽÍZNI A VODĚ

Jednoho dne se Ba´al Šem procházel v doprovodu žáků daleko ode všech obydlí.
„Mám žízeň," vykřikl jeden z mladíků, „hořím, umírám žízní." Kolem ani stopa po vodě. Jako by byli na poušti. „Uklidni se," řekl Ba´al Šem. „Když Bůh tvořil svět, předvídal tvoji žízeň stejně jako lék na ni." Zanedlouho potkali sedláka se dvěma vědry vody na ramenou. „Můj pán se zbláznil," huboval sedlák. „Dnes ráno mne sem poslal s dvěma vědry vody, jen tak, pro nic za nic." „Tak vidíš," řekl mistr žíznivému žáku. „Když Bůh tvořil svět, předvídal i šílenství toho pána."

(Elie Wiesel: Svět chasidů, Sefer, Praha 1996)

Kristus a Samařanka u studně
Zdroj: Wikipedia

Nad Písmem

VODA VYVĚRAJÍCÍ K ŽIVOTU VĚČNÉMU J 4,5-42

Trpíte také někdy pocitem neuhasitelné žízně, která ale vůbec nesouvisí s žízní fyzickou? Cítíte někdy, jak se vám něčeho nedostává, ale vaše nespokojenost přitom nepramení z vašich tělesných potřeb?
Já vím, možná mi namítnete, že vás zrovna trápí nějaké zdravotní problémy, ale já bych dnes chtěla mluvit o něčem trošku jiném. Máme střechu nad hlavou, máme co jíst a pít, máme své blízké, kteří nás navštěvují, máme kolem sebe pár přátel… ale přesto, stále se cítíme nespokojeni, pořád se nám něčeho nedostává, něco nám schází, a my nevíme, co to je. Proč nakonec přese všechno, co nám každodenně přináší drobné radosti a uspokojení, pociťujeme prázdnotu a zároveň žízeň po něčem nehmotném, s čím si nevíme rady, co neumíme pojmenovat ani uchopit?
Trápí nás snad naše bytostná samota uprostřed hlučícího davu? Trpíme nepochopením ze strany našeho okolí? Uniká nám smysl našeho životního směřování? Určitě bychom společně nalezli ještě mnoho takových otázek, na něž stále hledáme odpověď.
Zamysleme se nad perikopou z evangelia Janova o setkání Ježíše se samařskou ženou. Ježíš, zatímco poslal své učedníky do města obstarat něco k jídlu, usedl unaven po cestě u studny. Evangelista Jan ještě dodává, že to byl pramen praotce Jákoba. Tato studnice se zachovala dodnes a pro Samařany byla tenkrát posvátným místem.
Samařanka přichází ke studni načerpat vodu. Vzpomeneme-li si na příběhy starozákonních patriarchů, vybaví se nám jistě podobná setkání u studny: Rebeka podává vodu Abrahamovu služebníku, Ráchel se poprvé setkává s Jákobem u studny v Cháránu, Mojžíš, prchající před faraónem, pomohl u studny dcerám midjánského kněze, a tak získal azyl i manželku Siporu…
Samařská žena se tedy u Jákobovy studny setkává s Ježíšem, on je nyní tím poutníkem, který ji žádá o vodu. Ježíš tím hned dvakrát přestupuje Zákon – jednak by jako rabi správně vůbec neměl hovořit se ženou, natož aby s ní diskutoval o náboženských otázkách, jak také hned vzápětí učinil. A podruhé – Židé a Samařané se nestýkali z náboženských i národnostních důvodů, které se táhly už od návratu z babylónského zajetí. Proto byla Samařanka tak udivená, když Ježíš chtěl, aby mu podala vodu.
Ježíš ji však upozorňuje, že něco jiného by mělo vzbuzovat její údiv. Kdyby totiž věděla, kdo s ní mluví, požádala by o napití naopak ona jej. Vydala se ke studnici za vodou, která vyvěrá ze země, ale má příležitost napít se vody živé, nebeské. Žena však nerozumí Ježíšovým slovům o živé vodě věčného života a spásy. Zůstává stále na povrchu a živou vodu chápe jako pitnou vodu z pramene. Jak jí ten podivný poutník může nabízet vodu, která prýští do studně, a je tedy pod vodou, která ve studni stojí, když přitom sám prosí o vodu ze studně. Vždyť nemá ani vědro a studně je hluboká! Odkud by tedy vzal tu živou vodu, o níž hovoří? To by pak musel být větší než praotec Jákob! Ježíš, žádající o vodu, nemá nic. A ona má vědro, do kterého denně chodí nabírat vodu, ale přesto stále žízní. Chybí jí živá voda.
Žádné pozemské vlastnictví nemůže člověku dát pravý život a utišit jeho nejhlubší bytostné touhy.
Ježíš Samařance nabízí znovu onu živou vodu slovy: *„Každý, kdo pije tuto vodu, bude mít opět žízeň. Kdo by se však napil vody, kterou mu dám já, nebude žíznit na věky. Voda, kterou mu dám, stane se v něm pramenem, vyvěrajícím k životu věčnému."* Nám už v této chvíli asi svítá, o čem Ježíš hovořil a co jí nabízel, ale žena stále ještě nechápala.
Během rozmluvy s Ježíšem už se stala trochu vnímavější a poznala, že Ježíš mluví o nějaké zvláštní vodě. Proto o ni vzápětí Ježíše požádala. Domnívala se, že už nebude muset chodit denně ke studni a bude mít zase o jednu starost méně. Ježíš směřuje svoji odpověď jiným směrem, žádá Samařanku, aby přivedla svého muže. Ta mu po pravdě říká, že žádného nemá. A Ježíš hned odhaluje, jak to ve skutečnosti bylo a je s jejími partnery. Obyčejný poutník, který ji před chvílí požádal o vodu, vyrostl náhle v jejích očích v proroka.
A tak se na Ježíše obrací se starou otázkou, která vyplývá z odděleného kultu židovského a samařského. Židé obětují Hospodinu v Jeruzalémě, na Sionu, a Samařané na hoře Garizim. Které z obou míst je skutečně to pravé? Kde je pravé místo k bohoslužbě? Je-li Ježíš skutečně prorok, musí jí dát jasnou odpověď. Ježíš však odpovídá, že není důležité KDE, ale JAK. *„Ale přichází hodina, ano již je tu, kdy ti, kteří Boha opravdově ctí, budou ho uctívat v Duchu a v pravdě,"* říká Ježíš… Takže ani Jeruzalém ani Garizim, víra není vázána na nějaké určité místo, Bůh není svou přítomností závislý na žádné hoře ani chrámu. *„Bůh je duch a ti, kdo ho uctívají, mají tak činit v Duchu a v pravdě."*
Samařská žena byla ochotna vidět v poutníkovi u studně proroka. Ale už nebyla schopna porozumět, že k ní hovoří sám Mesiáš. Ježíš sám se jako Mesiáš nakonec ženě představuje: *„Já jsem to, ten který mluví k tobě."* Po návratu učedníků z trhu žena odešla do města, aby lidem co nejrychleji pověděla o zvláštním poutníkovi.
Ještě stále se ptá; není si jistá, zdali skutečně hovořila s Mesiášem.
Nedočteme se už o dalších osudech oné ženy. Evangelista nechává nezodpovězeno, zda zůstalo jen u otázky a nebo zda přijala všechno to, o čem Ježíš hovořil, a uvěřila, že on je tím Mesiášem, jehož příchod lid Izraele očekává dodneška.
Nemusíme si navzájem nic nalhávat, vždyť my také pochybujeme, ptáme se, snažíme se pochopit, porozumět, nalézt odpovědi na mnohé otázky, které nás nenechávají v klidu. Vždyť i my jsme dnes špatnými zkušenostmi poučeni, abychom méně důvěřovali... Možná nám někdy chybí právě ta trocha spolehnutí a víry.
A tak využijme času, který nám ještě zbývá do velikonočních svátků, k chvílím zamyšlení, abychom nezůstávali jenom na povrchu, abychom hledali spodní vody, o kterých hovoří Ježíš.
Pokoušejme se znovu a znovu v sobě, pro sebe i pro své okolí objevovat ten kýžený pramen živé vody, abychom z něj načerpali novou naději do dalších dní pro sebe i pro naše blízké. **Alena Tučková**

Dej nám, Bože, abychom v zamyšlení nad Písmem i v modlitbě v postním období nalezli zdroj Ježíšovy živé vody – zdroj duchovní posily a nové naděje do dalších dní. Amen.

Masopust pod taktovkou husitů

V úterý 4. března, tedy přesně na masopustní úterý, zažila Roudnice nad Labem řádění masopustních maškar, které již 5. rokem připravuje organizace Centrum Hláska – středisko Diakonie a Misie Církve československé husitské.

Když jsme se před pěti lety rozhodli pořádat masopust, který do té doby v Roudnici chyběl, sešlo se na masopustní veselici 50 lidí. V maskách přišlo asi 20 lidí. Vůbec jsme tehdy netušili, že to rok od roku bude větší a větší záležitost. Vím, že mnohá města při přípravě masopustních zábav objednávají různé herce, kteří v maskách baví diváky, a pořádají velké trhy a koncerty. Za ta léta jsem s přáteli pro inspiraci prošla mnohé městské masopustní zábavy.

Mým záměrem ale bylo připravovat masopust jako skutečnou lidovou veselici, nikoliv pro prvoplánové lákání turistů do regionu, ale vyloženě pro pobavení a dobrou náladu místních obyvatel. Často jsem si říkala, proč různé organizace mají své akce na „vlastním písečku“, jak se říká, pro pár lidí. Vždyť je možné se spojit, dát hlavy dohromady a udělat něco velkého. Tak před pěti lety vznikla myšlenka masopustu. První rok se k nám připojil dům dětí a mládeže, druhý rok se připojila i základní umělecká škola a v dalších letech se začaly připojovat další organizace. Naši snahu ocenilo i Kulturní zařízení města Roudnice nad Labem a organizace MAS Podřipsko, které se rozhodly formou dotací přispět k uskutečnění letošního ročníku masopustu. Je úžasné sledovat, jak se rok od roku celá akce rozrůstá; podle odhadů se letos do masopustního průvodu zapojilo asi 200 lidí v maskách. Domnívám se, že je to v Čechách jednoznačný rekord. Mnoho lidí, kterým patří mé velké poděkování, se do masopustu zapojilo ve svém volném čase, zcela dobrovolně nad rámec svých povinností.

Nadšení některých místních odvážlivců, kteří se se svými originálními maskami připojili, bylo úžasné. Nejenže se v průvodu objevily dvoumetrové smrtky a nevěsty, lidé s roztodivnými obrovskými klobouky, ale také strašlivý černý pavouk, kterého muselo nést šest lidí, nebo pětimetrový drak, kterého bychom spíše čekali v čínské čtvrti. Na koňském povoze přijela i tlupa rozesmátých klaunů. Zkrátka lidé v Roudnici n. L. si masopust užili. Atmosféra byla masopustně rozpustilá, počasí nám přálo... S průvodem jsme prošli půlkou města a zamířili na radnici, kde už na nás čekal pan starosta a jeho host prezident Milouš Zeman.

Prosím, všimněte si drobné změny ve jméně pana prezidenta. Jednalo se totiž o masopustní masku. Věřím, že ve chvíli, kdy z radnice vyšel po červeném koberci v doprovodu pana starosty a „ochranky“, přihlížející diváci nebyli zklamáni. Následný proslov pana prezidenta byl fenomenální.

Starosta s prezidentem poté absolvovali slavnostní přehlídku všech masek, rozdávali masopustní koláče a odstartovali veselici, která probíhala uprostřed náměstí. Mnohé dámy měly tu čest zatančit si při muzice s panem prezidentem.

Pro hladové byla nachystána zabijačka i sladké trdelníky a perníky. Na své si přišly i děti. Ty si totiž vzal do parády kejklíř Vojta Vrtek se svým představením.

Masopustní úterý jsme se západem slunce uzavřeli velice stylově. Do čtyřicetidenní postní doby jsme vstoupili minutou ticha za všechny klobásky a jitrničky, za všechna prasátka a čuňátka.

Všichni, kteří vydrželi až do konce, si mohli vylosovat masopustní přáníčka, z nichž jedno mi dovolte použít na závěr: *„Neříkej: nemám čas. Vždy záleží jen na tobě, čím naplníš své srdce.“* Požehnanou postní dobu přeje **Lenka Selčanová**

KULTURNÍ ZAŘÍZENÍ MĚSTA ROUDNICE NAD LABEM

PODŘIPSKO MÍSTNÍ AKČNÍ SKUPINA

Z dopisů našich čtenářů

Schopnosti a dary

Je tomu jen pár let, co jsme se seznámili s bratrem farářem Martinem Chadimou v naší NO v Hradci Králové při bohoslužbách. Dnes vděčíme Pánu Bohu a všem, kteří k tomu přispěli, že bratra Chadimu máme mezi sebou. Máme ho rádi za jeho příkladný přístup k nám, řadovým příslušníkům církve. Jsme mu vděčni za organizování besed a přednášek s lidmi, nám nedostupnými, např. s p. dr. J. Šiklovou, s p. Lídou Rakušanovou, s p. T. Halíkem. Svými schopnostmi – dary Ducha svatého, předává srozumitelně slovo Boží, v kontextu ke stávající životní situaci dnešního člověka kterékoli společenské vrstvy.

Pokaždé se těšíme na posezení s ním při jeho odborném výkladu o životě a díle M. J. Husa. V jeho přípravě nechybí nové detaily v jednotlivých sekvencích, s nimiž nás seznamuje a o kterých jsme mnozí ani nevěděli. Společná diskuse je pro nás, přítomné, co se seznamujeme s M. J. Husem, přínosná. Přejeme si všichni, aby s námi byl i nadále, pokud někdy výklad o M. J. H. bude u konce. A pokud se, byť teoreticky, po 600 letech dobéřeme k cestě ke smíření s M. J. H. v rámci široké ekumeny, budeme se opět těšit na bratra Chadimu a jeho odborné výklady.

S husitským zvoláním – Nepřátel se nelekejme, na množství nehleďme, bratra Chadimu zdravím a děkuji za všechno. ***Helena Zimmerová***

❒ ❒ ❒

Vážená redakce,

chtěla bych poprosit o zveřejnění mého dopisu... Jmenuji se Věra Kuthanová. Narodila jsem se r. 1948 v Třebíči. Krátce po svém narození jsem byla pokřtěna, a tím zároveň vstoupila do husitské církve. Před několika roky jsem se stala členkou rady starších. Jsem už zcela sama, všichni moji blízcí jsou už mrtví. Já sama trpím několika nemocemi a mám ochrnutou levou polovinu těla, takže jsem zcela odkázaná na invalidní vozík. Úplně sama jsem však nezůstala, chci tím říci, že mi život zpříjemňuje sestra Jiřinka Selucká a také vydatně naše varhanice – předsedkyně rady starších a její rodina Vítámvásova. Všichni se snaží mi zpříjemnit život, abych nebyla pořád tak sama. Když něco potřebuji, tak mi to seženou. Chovají se přesně podle slov sv. Pavla „Kdybych mluvil jazyky lidskými i andělskými, ale lásky bych neměl...“

Prosím, otiskněte můj dopis, i když bych chtěla být výstižnější a hlavně výmluvnější, abych svůj vděk vyjádřila. Předem Vám děkuji

Věra Kuthanová

❒ ❒ ❒

Život v církvi od roku 1929 do současnosti

Celé dětství jsem prožila v malém městečku Úvaly u lesa blízko Prahy. Dříve se děti křtily už v porodnici. Bohoslužby se konaly ve škole. Třída byla k tomu účelu upravená: učitelský stůl byl umístěn ve středu místnosti, byl zahalen bílým ubrusem uprostřed s červeným kalichem a nápisem „Pravda vítězí“. Ve třídě bylo ještě piáno, na kterém při bohoslužbě vždy někdo hrál. Na náboženství dojížděl pan farář z nedalekého města. Vzpomínám si, jak jsme se my děti společně modlily. Desatero Božích přikázání zní: „Slyš Izraeli: Jeden je Hospodin, Bůh tvůj“... Vždycky jsem si myslela, že Izrael je nějaký hloupý kluk, kterému se musí připomínat, aby dával pozor a dobře poslouchal.

Ale čas běžel a všude se začalo připravovat na válku. Ve škole jsme nacvičovali úkryt proti zásahu nepřátelských letadel úprkem na louce. V ručních pracích jsme cupovali ze zbytků látek malé polštářky a posílali do kasáren.

Ale čas běžel dál a nastal den D, 15. 3. 1939, a vše bylo jinak. Škola byla zabraná Němci a byl v ní umístěn polní lazaret, byly vydány potravinové lístky, nastala doba „Temna“. Církev byla pojmenovaná na Církev českomoravskou a pan farář nám při hodině náboženství nařídil, že teď už nebudeme při modlitbě říkat: „Slyš Izraeli“, to se prostě vynechá.

Ale vše jednou končí a nastal den 9. 5. 1945 - velká radost, objímání, přátelení. Ruští vojáci, to byl pro nás zázrak. Chlapci, vojáci, samá legrace, harmoniky, častušky, všude plno květin a oslav. Církev se opět nazývala Československá a později roku 1971 se přidalo do názvu husitská. V rámci květnových oslav uspořádala naše církev slavnost v blízké vesnici, šli jsme tam slavnostním průvodem z celého okolí. Bohoslužbu sloužil jiný pan farář a nakonec nás vyzval, abychom se přemístili do většího sálu na besedu, kam pak přišel za námi. Tady jsem zažila jedno velké překvapení, na které vzpomínám dodnes. Pan farář sundal talár a objevil se statný mladý muž v důstojnické letecké uniformě západní anglické armády. Všichni jsme ho okamžitě milovali.

Život se pomalu vracel do všedních kolejí. Dokončila jsem si školu, protože za války bylo „totální nasazení“, a dostala umístěnku budovat pohraničí. Nezapomenu na radu své maminky; ta, když viděla mé obavy z neznáma, mi řekla na cestu: „Obrať se na církev, tam najdeš přátele.“ Měla pravdu, seznámila jsem se s dívkou s podobným zaměstnáním a prožily jsme spolu kus života – návštěvy kina, divadla, plesů, lyžování, plavání... Pak nastal běžný život - rodina, starosti, nemoci, odchod blízkých. Nyní, jako bych slyšela maminku, se obracím znovu k církvi a věřím, že zde mohu hledat přátelství, porozumění a hlavně pocit, že nejsem osamělá.

Eva Brejníková

Husovské trienium

Komise CČSH pro 600. výročí M. J. Husa na svém jednání v úterý 18. 3. doplnila návrh programu 5. – 6. 7. 2015 na Staroměstském náměstí v Praze o návrh tematických projevů, řečníků a moderátorů. Ve spolupráci s Českobratrskou církví evangelickou vzniká kromě hlavního programu také program pro Ovocný trh, kde bude středověké tržiště a dětský program. Specielní program pro děti i dospělé vzniká i ve spolupráci s kostely v centru Prahy. Bohatý program již i pro letošní rok připravuje v rámci 600. výročí Kostnického koncilu i město Kostnice. Brzy ho najdete na www.hus.2015.cz v češtině. Komisi CČSH byl představen nový kachel spodobňující M. J. Husa podle Fr. Bílka z diakonického střediska Nazaret. Česká národní banka vydá k 600. výročí M. J. Husa zlatou minci, připravujeme i vydání stříbrných a bronzových mincí a tímto prosíme všechny n. o. a zájemce, aby nahlásili svůj předběžný zájem o jejich zakoupení (stříbrné v hodnotě cca 500,- Kč/1 ks, bronzové malé v hodnotě cca 20Kč/1 ks). Pište prosím na adresu veronika.matejkova@ccsh.cz Na tutéž adresu pište prosím i své návrhy na projekt, který by bylo vhodné podpořit v rámci benefičního programu v Praze na Staroměstském náměstí 6. 7. 2015. Děkujeme! **H. Tonzarová**

Z Evangelii gaudium papeže Františka

Jsou křesťané, jejichž styl vypadá jako postní doba bez Velikonoc. Uznávám ovšem, že radost se neprožívá stejným způsobem ve všech životních etapách a okolnostech, které jsou někdy velmi tvrdé. Přizpůsobuje se a přetváří a vždycky zůstává alespoň paprskem světla, který se rodí z osobní jistoty, že jsme nekonečně a nadevše milováni. Chápu lidi, kteří inklinují ke smutku kvůli vážným těžkostem, které je sužují, avšak postupně je třeba dovolit, aby se začala probouzet radost víry jako tajemná, ale pevná důvěra i uprostřed těch nejhorších protivenství: *„Má duše je zbavena pokoje, zapomněl jsem, co je štěstí… Hle, co připomenu svému srdci, abych opět nabyl naděje. Jahvova přízeň se neskončila, nevyčerpal se jeho soucit. Každého rána se obnovuj, veliká je jeho věrnost… Dobré je potichu očekávat Jahvovu spásu.*“ (Pláč 3,17.21-23.26). ***Radio Vatikán***

Fotosoutěž „Mistr Jan Hus objektivem“

Plzeňská diecéze vyhlašuje fotosoutěž „Mistr Jan Hus objektivem“. Soutěž se koná u příležitosti 600 let od mučednické smrti Mistra Jana Husa v roce 2015. Vyhrajte týdenní pobyt na Šumavě pro celou rodinu! A pro každého účastníka soutěže (bez ohledu na počet zaslaných fotografií) máme slevu 20 % na pobyt v penzionu v Železně Rudě. Pokud v době od 1. dubna do 31. srpna 2014 pošlete na e-mailovou adresu pastoracni.asistentka@gmail.com nejvíc digitálních fotografií soch, bust, reliéfů, pamětních desek, apod. Mistra Jana Husa, vítězství je vaše. Stačí jen uvést místo pořízení fotografie a přidat vaše kontaktní údaje. Parametry fotografií a kompletní pravidla soutěže najdete na webu www.plzenskadiecese-ccsh.cz.

Dobré světlo vám všem!

Zprávy

Rozhovory nad Biblí, karneval, divadlo i nedělní dětská bohoslužba bude součástí křesťanského setkání rodin s dětmi, které se uskuteční v Brně víkend před Velikonocemi, 11. – 13. dubna 2014. Pořadatelé počítají také s programem pro rodiče zaměřeným na modlitbu v rodině nebo úlohu otce ve výchově. Dvakrát za sobotu tak budou mít dospělí čas sdílet své zkušenosti a myšlenky, zatímco o zábavu pro děti se postará tým dobrovolníků. Závěrečnou nedělní bohoslužbu povede brněnský biskup Juraj Dovala.

Akce se uskuteční v penzionu Zahrada, který v Lipové ulici v Brně provozuje tamní diecéze. Každá rodina bude mít k dispozici samostatný pokoj s dvěma až třemi lůžky, která bude možné doplnit vlastními karimatkami či dětskými postýlkami.

Podrobné informace lze najít na adrese www.ccshbrno.cz nebo je možné pořadatele kontaktovat na emailu irena.kosickova@gmail.com. Rodiny i dobrovolníci starší 13 let se mohou přihlásit na stejném místě nejpozději do 5. dubna. **IK**

Dialog v Litomyšli

Na 4. duben letošního roku připadá 100. výročí narození ve světě jednoho z nejznámějších českých astronomů 20. století – litomyšlského rodáka Zdeňka Kopala. Jeho osobnost a vědeckou práci nám přiblíží v rámci setkání dialogu vědy a víry, které se bude konat v Husově sboru na Toulovcově náměstí v sobotu 5. dubna od 10 hodin Mgr. Karel Bejček z královéhradecké hvězdárny. Vedle vzpomínky na Zdeňka Kopala se v podání tohoto popularizátora astronomie můžeme těšit i na novinky ze současného výzkumu vesmíru a kosmonautiky. Při odpolední volné besedě pak bude prostor pro rozhovor o objevech v dalších přírodovědných oborech a jejich duchovních souvislostech. Na setkání jsou srdečně zváni všichni zájemci o přírodní vědy v jejich duchovním a společenském propojení. **Š. Klásek**

Revitalizační seminář

Srdečně vás zveme na druhý diskusní seminář s názvem *Revitalizace Církve československé husitské* a tématem *Duchovní a pastorační služba v církvi*, který se uskuteční dne 5. dubna od 9.30 hodin v modlitebně Sboru kněze Ambrože v Hradci Králové.

Program:
- 9.30 h Úvodní pobožnost
- 10 h „Duchovní služba 2000 let po Kristu“ – psycholog Jeroným Klimeš
- 11 h „Modely investic - Jak zhodnotit úspěšně náhradu státu naší církvi“ – Radek Zapletal
- 12 h oběd
- 12.30 h „Vzdělanostní a osobnostní předpoklady pro duchovenskou službu v CČSH“ – Martin Chadima
- 13.30 h „Péče o dlouhodobě nemocné v kontextu Evangelia“ – Jaroslav Zemek

Seminář si dále klade za cíl:
- ✓ Zapojit širší členskou základnu církve napříč jejími diecézemi do obnovy církve.
- ✓ Upozornit na novou éru podmínek fungování církve.
- ✓ Propojovat aktivní členy napříč diecézemi.
- ✓ Poskytnout prostor pro otevřenou diskusi o současné realitě fungování CČSH.
- ✓ Najít cestu, jak zlepšit funkci církevních orgánů.
- ✓ Vytvořit lidské rezervy pro potřeby fungování církve jako instituce.
- ✓ Rozpracovat návrhy fungování CČSH pro další použití církevními orgány.

Pokud máš i Ty, sestro / bratře, čím přispět k diskusním tématům, neváhej a kontaktuj nás – jsme otevřeni podnětům.

Elektronický kontakt na organizátory: revitalizacni.seminare@email.cz.

Elektronický kontakt pro zajištění noclehu v budově Královéhradecké diecéze: dieceze.hradec@ccsh.cz

P. Tuček

Růžencové sonáty

V sobotu 5. dubna v 17 hodin zazní v Husově sboru na Toulovcově náměstí v podání houslistky Lucie Sedlákové Hůlové za varhanního doprovodu Jiřiny Dvořákové několik Růžencových sonát Heinricha Ignaze Franze Bibera, které se vztahují ke Kristovu utrpení. Heinrich Ignaz Franz Biber (* 1644) působil jako kapelník salcburského dvorního orchestru. Jeho rozsáhlé dílo a obliba specifických harmonických postupů do jisté míry předznamenaly pozdější směry v barokní hudbě, které došly plného uplatnění v dílech Johanna Pachelbela nebo Johanna Sebastiana Bacha. Růžencové sonáty mnozí pokládají za nejpozoruhodnější předbachovský instrumentální cyklus neobyčejné duchovní hloubky.

Věřím, že i my tak budeme moci prostřednictvím hudby v tomto předvelikonočním čase zakusit dotek tajemství Kristovy oběti. **Š. Klásek**

Koncerty u sv. Mikuláše

• 31. 3. - 20 hodin
Bach, Dvořák, Liszt, Gershwin
Prague Brass Ensemble
& A. Bárta - varhany

• 1. 4. - 17 hodin
Händel, Mozart, Telemann, Bach
M. Hanzal - varhany, F. Bílek - trubka

• 2. 4. - 17 hodin
Bach, Mozart, Dvořák, Widor
B. Rabas - varhany, J. Jonášová - soprán

• 3. 4. - 17 hodin
Telemann, Bach, Mozart, Händel
F. Šťastný - varhany, cembalo,
V. Vlna - hoboj

• 4. 4. - 17 hodin
Bach, Telemann, Händel, Franck
M. Šestáková - varhany,
V. Kozderka - trubka

• 4. 4. - 20 hodin
Mozart, Paganini, Bach, Vivaldi
Consortium Pragense Orchestra

• 5. 4. - 14 hodin
Benefiční koncert - zdarma
KUD Bedekovčina

• 5. 4. - 17 hodin
Bach, Telemann, Mozart, Franck
Z. Němečková - varhany,
P. Přibyl - viola

• 5. 4. - 20 hodin
Mozart, Paganini, Bach, Vivaldi
Consortium Pragense Orchestra

• 6. 4. - 17 hodin
Mozart, Beethoven, Bizet, Haydn
Pražské dechové kvinteto

• 6. 4. - 20 hodin
Vivaldi, Mozart, Dvořák, Ravel
Radio Symphony Collegium
& M. Zvolánek - trubka

PRO DĚTI A MLÁDEŽ

Uzdravení slepého

Z Českého ekumenického překladu Bible, z textu 9. kapitoly Janova evangelia (J 9,1-41), si vypisujte písmenka podle tohoto klíče: první číslo znamená verš, druhé určuje slovo v tomto verši (počítají se i předložky a spojky), třetí číslo znamená písmenko v daném slovu.

18,5,4 3,3,5 39,3,3 2,9,7 24,2,2 27,1,9 36,4,1 8,9,1 1,4,3 4,1,1
26,6,4 13,8,2 22,5,4 40,1,6 29,11,1 10,5,1 5,6,6 24,10,1 35,3,3
6,7,3 16,1,4 12,6,6 28,1,2 31,8,4 7,9,4 21,5,3 14,5,1

Řešení z minulého čísla: Kdo se napije vody, kterou mu dám já, nebude mít na věky žízeň. **Jana Krajčiříková**

Z ekumeny

Tomáš Halík získal jako první Čech Templetonovu cenu

Templetonovu cenu, které se neoficiálně říká Nobelova cena za náboženství, letos získal profesor Tomáš Halík. Uznání, které v minulosti obdrželi také Matka Tereza nebo Desmond Tutu, uděluje Templetonova nadace za mimořádný přínos pro duchovní rozměr života.

Udělení Templetonovy ceny českému teologovi bylo oznámeno 13. března 2014 v Britské akademii. Tiskové konference se kromě zástupců sdělovacích prostředků účastnil John Templeton mladší, syn zakladatele ocenění, a velvyslanec ČR ve Spojeném království Michael Žantovský. Nominace přišla ve výroční den úmrtí Halíkova učitele, filosofa Jana Patočky, a zvolení papeže Františka. Kardinál Dominik Duka, předseda České biskupské konference, k ocenění uvedl: „Udělení Templetonovy ceny Tomáši Halíkovi je pro českou církev i pro celou naši zemi významná a radostná událost. Ukazuje se tak, že střední Evropa není jen místem, kde bylo náboženství, teologie a myšlení obecně v minulosti potlačováno, ale že zde byli a jsou lidé, kteří svým hlubokým myslitelským dílem dokáží oslovit nejen čtenáře české, ale i čtenáře v Evropě a také na jiných kontinentech. Rád bych jménem svým i jménem celé biskupské konference Tomáši Halíkovi pogratuloval a poděkoval.“

Podle Křesťan Dnes

Pozvání na Studijní den Ekumenické rady církví – Komise pro misii a evangelizaci – na téma „Nové cesty církví“

Studijní den se koná v Církvi bratrské (Soukenická ul. 15, Praha 1, sál v 1. patře) v pondělí 7. dubna 2014. Začátek je plánován na 9.30 hodin, konec je předpokládán v odpoledních hodinách. Registrační poplatek 100 Kč.

Plánovaný program: 9.30-10.00 registrace účastníků, 10.00 zahájení studijního dne, přivítání (za ERC Sandra Silná, za komisi Pavol Bargár), 10.05-10.30 úvodní pobožnost (Pavol Bargár), píseň „Jeden Pán, jedna víra“ (povede Jaromír Strádal), 10.30-11.15 „Nové cesty církve v kontextu Písma“ (Pavel Černý) + diskuse, 11.15 – 12.00 „Nová cesta církve dnes“ (řečník bude upřesněn), 12.00 – 12.45 oběd.

Workshopy (12.45 – 15.15; celkem proběhne 5 „cyklů“ vždy po 30 min):

1. Nové cesty k vyloučeným
- práce s Romy (Vladimír Rafaj)
- M. Vymětal (osloven)

2. Nové cesty k mladým
– YMCA – tensing
- vysokoškolská pastorace
- English campy, sport, mateřské centrum (David Novák)
- komunita Chemin Neuf – misie manželských párů

3. Nové cesty v politické a sociální angažovanosti
- politická angažovanost – spolupráce s místními úřady, předvolební debaty, vyhláška proti gamblerství, (Michal Klus)
- fair trade, dokumentární filmové projekce (řečník bude upřesněn)
- práce se seniory (David Novák)

4. Nové cesty zahraniční misie
- Afrika Africe (misijní projekt – Phanuel Oswetop
- pomoc do zahraničí
- Nehemia – zahraniční misie (David Říman)

5. Nové cesty zakládání sborů
- zakládání sborů CB (Pavel Trefný)
- Alexandr Flek – nezávislý sbor „Ta cesta“, eklesiologický a liturgický model

15.15-15.50 diskuse k prezentacím, zpráva „pozorovatelské skupiny“, 15.50-16.00 zakončení, píseň „Svý kroky rozezpívej“ (J. Strádal), modlitba, požehnání.

Předsednictvo Ekumenické rady církví v ČR vyzývá své členy i ostatní k pokračování modliteb za Ukrajinu

Poslední vývoj událostí na Ukrajině nás přesvědčuje o tom, že nastolení pokoje, svobody a práva není v brzké době na obzoru, zvlášť když zásahy ze strany Ruska nám připomínají některé momenty z historie naší země. Proto považujeme za důležité, abychom pokračovali v modlitbách za pokojné řešení této vážné a stále komplikovanější situace. Obracíme se proto na církve sdružené v Ekumenické radě církví, aby s vírou v Boží pomoc prosily za ochranu utiskovaných a za moudrost pro všechna jednání směřující ke spravedlivému a mírovému vyřešení konfliktu. Předsednictvo ERC 6. března 2014

Dle webu www. ekumanickarada.cz. připravila ***Martina V. Kopecká***

Premiéra filmu Noe zrušena v několika arabských státech

Nový biblický film „Noe“ od amerického režiséra Darrena Aronofskyho se nesmí promítat v několika arabských státech. Jak uvedl časopis „The Hollywood Reporter“ (internetové vydání), Katar, Bahrajn a Spojené arabské emiráty se odvolávají na islámský zákaz zobrazovat proroka, jako byl „Alláhův posel Noe“.

Světová premiéra filmové ságy inspirované biblickým příběhem o Noemově arše je plánována na konec března, v Egyptě na 26. března.

Univerzita Al-Azhar v Káhiře, nejvyšší učitelská autorita sunnitského islámu, film odsoudila a doporučila zakázat jej v celé zemi. „Zranil by city věřících.“ Zasvěcená osoba oznámila, že americká produkční společnost Paramount počítá s dalšími zákazy, například v Jordánsku a Kuvajtu.

Dokonce i ve Spojených státech, kde by měl být film uveden 28. března, čelí kritice kvůli ponurému ztvárnění Noema hercem Russellem Crowem. V dalších rolích se objeví takové hvězdy jako Anthony Hopkins, Emma Watsonová a Jennifer Connellyová. Podle článku v „Hollywood Reporter“ Paramount upozorňuje, že se jedná o volnou, a nikoli věrnou adaptaci biblického příběhu.

Res claritatis

Český zápas
MK ČR E 127 ISSN 0323-1321
Týdeník Církve československé husitské
Vydává Ústřední rada Církve československé husitské, Wuchterlova 5, 166 26 Praha 6
Redakce: Vedoucí redaktorka ThDr. Klára Břeňová, redaktoři: PhDr. Václav Drašnar, Mgr. Ervín Kukuczka, grafik: Milan Udržal tel.: 220 398 107, e-mail: cesky.zapas@ccsh.cz
Redakce si vyhrazuje právo na úpravy a krácení příspěvků. Tisk: Grafotechna, distribuce: A.L.L. production s.r.o., F. V. Veselého 15, 190 00 Praha 9
Předplatné: F. Brynych, tel.: 220 398 117, e-mail: frantisek.brynych@ccsh.cz. Reklamace: A.L.L. production: tel. 234 092 866, e-mail: martina.machackova@predplatne.cz